

ger en ypperlig Kommissionsbetænkning, og da nu tilmed dens Ophavsmand er bleven den højeste Leder af Statsbanerne, haaber jeg, at det kun er et Spørgsmaal om en meget kort Fremtid, inden denne Sag bliver forelagt. Jeg vil saa meget mere opfordre Regeringen til saa hurtig som muligt at fremme denne Sag, som det vilde være rigtigt netop i Øjeblikket med den store Arbejdsløshed, vi have, at fremme saa mange Arbejder som muligt. Min ærede Kollega fra Aarhus bad i Gaar om at fremme Aarhus Godsbanegaard og den ny Bane fra Langaa til Silkeborg, og der er ligeledes al Grund til, at Staten fremmer dette store københavnske Arbejde netop i den daarlige Tid, da der er stor Arbejdsløshed og rigelig Arbejdskraft. Det var maaske en Fejl ved Jernbaneloven af 1894, da vi fik Forliget, at disse Jernbaner for en stor Del bleve fremmede i de gode Tider, da der var opadgaaende Konjunkturer. Man kunde maaske da være gaaet noget langsommere frem, men i trange Tider, naar der er Arbejdsløshed, vilde det være godt for Staten at fremme alle de Arbejder, den kan overkomme i Øjeblikket, og ikke lade sig standse af finansielle Betæneligheder, fordi det for Befolkningen og derigennem for Staten vil have Betydning at raade Bod paa Arbejdsløsheden. Forholdene i København ere for Øjeblikket fortvivlede; der findes en stor Arbejdsløshed. Men det er ikke saaledes som ofte ellers i nedadgaaende Tider, at Priserne paa Livsfornødenheder og Huslejen daler; det er paa flere Omraader i væsentlig Grad de samme Priser, man har, som i de gode Tider; Nutidens Ringdannelse gør, at Priserne holdes oppe selv under Kriser; Nutidens Sammenslutning af Grundejere gør, at Huslejen kun daler meget svagt, sammenlignet med den stærke Stigning i de gode Tider. Det er for en københavnsk Arbejderfamilie i Øjeblikket næsten umuligt at skaffe Flæsk; det er alt for dyrt. Det viser sig paa Finansloven, idet man paa Grund af de stigende Priser paa Fødevarer foreslaar en forøget Bevilling til Fangerne. Det kan være godt, at der bliver bevilget mere til Fangerne paa Grund af de stigende Priser. Men er der Grund til at tage mere Hensyn til Fangerne end til dem, der er uden for Fængslerne? Der er i det nuværende Samfund en Tilbøjelighed til at gøre en hel Mængde for dem, der ere eller have været i Fængsel, skaffe dem Ophold o. s. v.; imedens lades de almindelige Arbejdere uden Plads og uden Er-

hverv. Det var bedre, naar Priserne paa Fødevarer stiger, at skaffe højere Løn for Arbejderne, end bagefter at maatte forhøje Bevillingen til vore Fængsler.

Jeg har altsaa tilladt mig at forespørge den højtærede Kultusminister om hans Stilling til de nævnte Ægteskabsager, særlig den fra Harbøre; jeg har tilladt mig at spørge den højtærede Justitsminister om hans Stilling til Børnehjemsagen, og den højtærede Indenrigsminister om hans Stilling til Aktielovgivningen, og endelig har jeg spurgt den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, hvorvidt han agter i saa høj Grad som muligt at fremskynde offentlige Arbejder for at raade Bod paa den store Arbejdsløshed.

Til sidst maa det maaske være mig tilladt at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Sæby (V. Lassen), som talte i Gaar. Han rettede et stærkt Angreb mod den socialdemokratiske Presse. Han kunde, sagde han, ikke forstaa dens Taktik, og han kunde i det hele taget ikke forstaa vort Partis Taktik. Det var en dobbelt Taktik, sagde han. Det var nu ikke saa stor en Ulykke, om det ærede Medlem for Sæby ikke kunde forstaa den Taktik, vor Presse og vort Parti fører. Det, det kommer an paa, er, at vore Vælgere, den store Befolkning, der forhaabentlig mere og mere bliver vore Vælgere, forstaa den. Det ærede Medlem for Sæby paastaar imidlertid, at vor Taktik er ganske uforstaaelig for Vælgerne. Vi have for nylig læst noget om, at det ærede Medlem skal have en rent usædvanlig, en næsten instinktiv Forstaaelse af de Stemninger og Følelser, der røre sig i Befolkningen. Jeg tror dog, han tager fejl. Jeg tror, vor Taktik er overordentlig let forforstaaelig, og at det ærede Medlem i Virkeligheden selv meget godt forstaa vort Partis Taktik, som blandt andet er formuleret i en offentlig Udtalelse, der af Hovedbestyrelsen blev vedtaget den 15de Juni, og som skildrer vor Stilling i den forløbne Rigsdagssamling og vor Taktik ved de forestaaende Landstingsvalg. Denne Udtalelse blev gennem Ritzaus Bureau tilsendt hele Pressen, men det ærede Medlems Blad optog den ikke. Han havde aabenbart en Fornemmelse af, at den Taktik, som skildredes, var saa klar og forstaaelig, at ikke blot socialdemokratiske Vælgere vilde forstaa den, men at ogsaa det ærede Medlems egne Vælgere, naar de læste den, vilde være i Stand til at forstaa den.